

Thánh Kinh Báo

NĂM THỨ 13

AVRIL 1943

SỐ 146

KHÁC HẸN VÌ CHÚA PHỤC-SANH CHĂNG?

«Nếu anh em được sống lại với Đấng Christ, hãy tìm các sự ở trên trời»

(Cô-lô-sê 3: 1)

Ấ bốn lần rồi, chúng ta giữ lễ Phục-sanh, kể từ khi cuộc thế-giới chiến-tranh bùng nổ! «Sự sống lại của Đấng Christ có đổi khác chút gì cho tôi chăng?» Đó, câu hỏi quan-hệ biết bao, rất dễ vấn-vương tâm-trí tin-đô!

Đổi tuyệt-vọng ra hi-vọng

NHÀ họa-sĩ lừng danh thế-giới, Michel-Ange, đã từng hăng-hái hỏi rằng: «Cớ sao cứ vẽ tranh Đấng Christ treo trên Thập-tự, yếu-đuối, hấp-hối, chết, dường như tại đó bức màn đã buông trên tấm kịch thảm-khốc, tai-hại, thất-bại? Cớ sao không vẽ tranh Đấng Christ toàn-thắng Tử-thần, hăng sống, và cai-trị đời đời vô-cùng?»

Nhà họa-sĩ trứ-danh ấy chỉ bày-tỏ đức-tin vững-bền của mọi tin-đồ trải qua các thời-dại: Đấng Christ hăng sống! Cầm-giữ lòng các môn-đồ đầu-tiên, đức-tin ấy nhắc họ từ trung tuyệt-vọng và thất-bại hồ-thẹn lên đỉnh núi hi-vọng tươi-sáng và can-dảm. Đức-tin ấy đem «ngày xuân vô-tận» vào vô-số linh-hồn, làm cho sống lại lịch-sử loài người, và hoàn-toàn thay-đổi trào-lưu sự sống. Nhóm-hợp trong nhà-thờ ngày Chúa-nhật Phục-sanh, phải chăng anh em thật dự phần đức-tin bền-vững ấy? A-lê-lu-gia! Đấng Christ đã thắng sự chết, hăng sống, và cai-trị đời đời vô-cùng!

Đổi đời cũ ra đời mới!

ĐẤNG Christ đã toàn-thắng Tử-thần! Đức-tin ấy của môn-đồ chẳng những đâm rễ vào sự thực của lịch-sử, chiếu rạng tương-lai, song cũng hoàn-toàn thay-đổi cuộc đời họ nữa. Chớ quên rằng trước khi gặp Chúa Jêsus, các môn-đồ đầu-tiên đã tin sự bất-diệt từ lâu rồi. Tuy vậy, họ tin mà hầu như chẳng chút thay-đổi cuộc đời mình. Nhưng sau khi Đấng Christ sống lại, cách sanh-hoạt và lời làm chứng của các môn-đồ đó xoay ra một điệu mới-mẻ. «Ngài làm cho chúng ta đồng sống lại và đồng ngồi trong các nơi trên trời trong Đức Chúa Jêsus-Christ» (Êph. 2: 6). «Nếu anh em được sống lại với Đấng Christ, hãy tìm các sự ở trên trời» (Cô-l. 3: 1). «Đấng Christ... từ kẻ chết sống lại thế nào, thì chúng ta cũng sống trong đời mới thế ấy» (Rô 6: 4). Thật khác hẳn! Không phải câu hỏi trừu-tượng của triết-lý: «Nếu loài người chết, có được sống lại chăng?» (Gióp 14: 14). Nhưng Đấng Christ sống lại và sống đời đời là một sự-thực rõ-rệt không chối-cái được. Sự sống Ngài là sự sống chúng ta! Ngài sống trong ta, và bởi hiện-diện toàn-năng của Ngài, ta sống một đời thánh, chuyên tìm phước trên trời.

Đổi vô-hiệu ra hiệu-quả

BỞI sự sống mới đó, bởi Đấng Christ ngự trong mình, các môn-đồ đầu-tiên khiến thế-giới ngoại-đạo

chịu thuyết-phục mà tiếp-nhận đức-tin của họ. Họ không thuyết-phục bằng lý-luận (mặc dầu trong các thớtín Phao-lô đã tỏ rõ duyên-cớ mình tin), nhưng bằng một động-lực mới, tức là sự sống của Đấng phục-sanh ngự trong lòng họ. Muốn một kẻ hoài-nghi tin có mùa xuân, thì lý-luận gì cũng không bằng đưa người ra nơi mặt trời tươi-sáng, chỉ cho xem hoa nở, lá non, chim ca vui-vẻ, và sự sống tràn-ngập cõi thiên-nhiên. Vậy, dầu bằng-cớ và lý-luận của Phao-lô rất chắc-chắn, nhưng chính ông, một «người mới» trong Đấng Christ, là bằng-cớ sống về Ngài đã phục-sanh, đánh đổ mọi mối nghi-ngờ. Trên đường Đa-mách, Phao-lô gặp Đấng Christ phục-sanh, nên cuộc đời ông thay-đổi hẳn, chẳng khác chi ngày với đêm vậy. Trước kia, là một người Pha-ri-si chơn-chánh, ông cũng tin sự sống lại ngày sau-rốt, nhưng sự đó thuộc trọn về tương-lai, chớ không quan-thiệp đến hiện-tại. Từ khi tiếp-nhận Đấng Christ phục-sanh, ông bắt đầu «sống trong đời mới» (Rô 6: 4). Ôi! Nguyên anh em «được biết Ngài và quyền-phép sự sống lại của Ngài» (Phil. 3: 11), hầu cho, bởi anh em, nhiều linh-hồn tiếp-nhận Đấng Christ và được cứu.

Đời thất-bại ra toàn-thắng

KHÍ Đức Chúa Jê-sus đến cõi đời tội-lỗi này, Ngài sanh-hoạt khác hẳn người thế-gian. Ngài sống cao-thượng, người thế-gian sống ti-tiện. Ngài phán: Đây là cách Đức Chúa Trời muốn các người sống. Nhưng người thế-gian nói: Đây là cách chúng tôi muốn sống. Hai thái-độ trái nhau ấy xung-đột nhau, đến nỗi Đức Chúa Jê-sus vốn chẳng biết tội-lỗi, phải chết để chuộc tội-lỗi loài người. Khi Chúa bị treo trên Thập-tự-giá, dường như ghen-ghét mạnh hơn yêu-thương, độc-ác tồn-tại hơn hơn-từ, và tội-lỗi vững-bền hơn sự cứu-rỗi của Đức Chúa Trời. Vì tội-lỗi, gian-dối, bèn-nhát

dường như đã thắng chơn-lý, công-lý, can-dảm. Nào có lạ gì, màn tối-tăm buông trên địa-cầu khi Chúa bị treo trên Thập-tự-giá! Dường như mất hết hi-vọng cứu-vớt loài người!

Nhưng, khỏi ba ngày, Đức Chúa Jê-sus đã sống lại, Mặt Trời Công-Bình lại mọc dề không bao giờ lặn nữa. Thấy Ngài sống, các môn-đồ bèn tin quyết rằng nước Đức Chúa Trời chẳng phải ảo-tượng, các chơn-lý vinh-hiền về sự cứu-rỗi chẳng phải giả-dối, và các vật không thấy được chẳng phải là tạm-thời. Nguyên anh em tin-đồ Hội-Thánh Việt-Nam nhờ Đấng Christ phục-sanh ngự trong mình mà được tha tội, hơn nữa, được thắng «thế-gian, xác-thịt và ma- quỷ!»

Đời chết ra sống

CÁC môn-đồ đầu-tiên có một đặc-diểm thật là kỳ-dị: Họ dường như thờ-ơ việc xảy đến cho thân-thể, và chuyên-chú hết sức vào việc xảy đến cho linh-hồn. Phi-e-rơ chẳng bối-rối vì bị bỏ tù, nhưng dầu việc gì xảy đến, ông cũng phải vâng lời Chúa còn hơn vâng lời người. Phao-lô coi thường khi bị ném đá, nhưng quyết không trái-nghịch sự hiện-thấy trên trời. Làm vậy, ắt linh-hồn ông chết. Phải, thế-gian sợ thân-thể tiêu-tan, nhưng tin-đồ sợ linh-hồn bị hư-mất.

Vậy nên các môn-đồ đầu-tiên mạnh-dạn quả-quyết sống theo sự sống mới của Đấng Christ phục-sanh ngự trong họ, quả-quyết đi rao-dồn ơn cứu-rỗi cho mọi người; quả-quyết lập Hội-Thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Hội-Thánh này gồm toàn những người chờ-đợi sự thành-tự cái hi-vọng vinh-hiền về Đấng Christ trở lại cõi đời bị thảm-họa vì chiến-tranh để lập nền công-bình, hòa-bình mãi mãi. Nguyên Chúa giúp chúng tôi càng nếm-trải quyền-phép sự sống lại của Ngài, hầu cho khi Ngài đến, chúng tôi sẽ nhận được «mũ triều-thiên của sự sống» (Khải : 10)! — T. K. B.